

kommende have en Indtægt af 1,400 Rbd. aarlig, og for Sønnen en Indtægt af 200 Rbd. aarlig. Det gjorde Forslag er i Analogie med, hvad der tidligere er bestemt for Enkerne efter de to Generaler Rye og Schleppegrell, der faldt i Felttogene 1849 og 1850. Skøndt den afdøde General Flensborg ikke havde den for en Militair misundelsesværdige Lykke, ligesom hine to brave Krigere, at ende sine Dage paa Kamppladsen, saa ere hans Fortjenester af Konge og Fædreland dog ikke mindre end de nævnte to Generalers, ligesom det ogsaa vil være den ærede Forsamling bekendt, at den Afdøde var almindeligt erkendt og agtet som en af Armeens braveste og duelligste Officerer (Sa.). Med disse Vittringer skal jeg anbefale Lovforslaget til den ærede Forsamlings velvillige Omsorg.

(Det saaledes forelagte Udkast til Lov om en extraordinair Enkepension findes i Anhanget).

Formanden: Exemplarer af det forelagte Lovudkast ville blive emdeeft paa Bladserne.

Man gik derpaa over til det næste Nummer paa Dagsordenen: 1ste Behandling af Udkast til Lov angaaende Forpligtelse til Jord's Afgivelse til offentlige Biveie.

(Udkast findes i Anhanget, Sp. 245, jfr. Tidens Nr. 83, Sp. 1236.)

Sangeren: Da det foreliggende Lovforslag nærmest er foranlediget ved et Spørgsmaal, der er reist i den Kreds, for hvilken jeg er valgt, saa haaber jeg, det maa være mig tilladt noget specielt at omtale det paagældende Tilfælde. Det omtalte Spørgsmaal har i længere Tid, i over 5 Aar, troer jeg, været til Forhandling mellem de Paagældende, de nærmest interesserede Communer, Regjeringen og andre Autoriteter; det har tidligere været afgjort af det kongelige Rentekammer saaledes, at det omhandlede Veistykke, ifølge den almindelige Veiforordning af 13de December 1793, skulde kunne exproprieres, men, uagtet denne Antagelse var skeet i Overensstemmelse med det aalborgske Stiftamts Indstilling, saa var man dog senere, foranlediget ved en Betænkning af vedkommende Herredsfoged, kommen til et ganske andet Resultat, idet Regjeringen har fundet

Anledning til at tilbagefalde den af Administrationen tidligere fattede Bestemmelse, da det var blevet anseet og anerkendt, at man ikke fra den almindelige Veiforordnings Bestemmelser kunde uddrage nogen Regel for, at man var berettiget til at staffe Jord tilstede til Ansæg af Biveie, at nemlig den i bemeldte Forordning udtalte Regel for Jord's Afgivelse kunde angaae de egentlige Landeveie. Herved var Spørgsmaalet stillet saaledes, at man kun ved Domstolene kunde komme til et bestemt Resultat; men Retsveiens Betrædelse kunde rimeligviis ikke bringe noget Andet end det, der allerede var opstillet, naar man seer hen til, at Rigets Generalprocureur senere har afgivet en Betænkning, der stemmer overeens med det Resultat, som den paagældende juridiske Embedsmand var kommen til. Det er altsaa blevet anseet fornødent, at der maatte fremkomme en aldeles ny Lovgivning for at ordne dette Forhold; Regjeringen er ogsaa, som det vil sees, kommen til denne Erkjendelse, og jeg kan ikke Andet end paa Vedkommendes Vegne yde det høitærede Ministerium min Tak for den Smødelommen, som derved er lagt for Dagen, da man ellers vilde have anseet det fornødent ved et privat Forslag at forsøge paa at bringe denne Sag i Orden; men det er noksom bekendt, hvor vanskeligt det er paa denne Maade at bringe en Lov tilstede, og hvor langt heldigere en Sag er stillet, naar den udgaaer fra Regjeringen. Det paagældende Tilfælde angaaer et Veistykke, som kaldes Resnæs Vase, hvilket Veistykke har bestaaet som farbar Bei i mange Tider. Spørgsmaalet er altsaa ikke om at faae en Bei anlagt, hvor der ingen eksisterer, men om at faae Ret til at benytte en allerede længe eksisterende farbar Bei. Naar man nu vil sammenligne dette Forhold med de Bestemmelser, der ere bragte i Forslag i det foreliggende Lovudkast, saa synes Udkastet kun at have taget Hensyn til saadanne Tilfælde, hvor der var Spørgsmaal om en Veis Anlæggelse fra ny af, og ikke at have gjort Forskjel paa, om en Bei allerede eksisterer og længe har været benyttet kun som privat Bei, til hvis Afbenyttelse ikke Enhver ubetinget har været berettiget. Dette Veistykke er nemlig i sin Tid blevet anlagt og grundforbedret med vist ikke